

kunde være undgaaet, hvis vi havde haft autoriserede Revisorer. Nu hedder det sig, at der skal udnævnes en 3—4 Revisorer. Den tidligere Minister sagde, at der skulde være et tilstrækkeligt Antal i hver By og Amt, og det maa der ogsaa være, for at man kan faa forsvarlig Ro og Orden i vore Aktieselskaber, Banker og Sparekasser. Men hvorfor tøver Ministeren da? Det koster jo ikke noget, og jeg synes derfor, at Ministeren har en Pligt til at bringe den i Fjor vedtagne Lov hurtigst muligt til Udførelse og ikke paa den Maade, at vi faa en 3—4 edsvorne Revisorer — thi hvad er det til hele Landet —, men et tilstrækkeligt Antal, der kan udføre denne Gerning.

Og saa til Slutning kun et lille Ord til den højtærede Kultusminister angaaende Randers Museum. Han udtalte, at han ved sin Tiltræden fandt et Papir, hvorpaa hans Forgænger havde skrevet: „Sagen beror“. Det er jo beklageligt, at Ministeren har fundet dette Papir, men der staaar jo dog ikke, hvor længe den skal bero. Den skal dog ikke bero til evig Tid. Ministeren oplyste saa om de gamle Kalamiteter: der var bygget paa løs Grund, det var Enggrund osv., Piloteringen var sunken, og derfor revnede Museet. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er en Snes Aar siden, at vi første Gang hørte det her i Tinget. Vi kende Synderne. Men som den Kirkens Mand, Ministeren er, skulde han ikke lade Fædrenes Synder hjemses paa Børnene. Nu revner Museet mere og mere. Staten og Kommunen have i sin Tid givet 100,000 Kr. Dette Museum staaar lukket, det staaar saaledes, at der kan ske en Kalamitet. Vil Ministeren tage Ansvaret for en saadan? Naar der foruden den halve Million, der er deri, tillige gaar Mennekeliv tabt, faar Ministeren sit Ansvar derfor. Han vil absolut blive meddelagtig deri. Forrige Aar sagde den daværende Minister til os, at kunde vi skaffe Halvparten af de fornødne Penge, skulde han drage Omsorg for, at der blev ydet det nødvendige Tilskud ligesom tidligere til Randers Museum. Det staaar i Lands-tingstidenden Sp. 787. Den ærede Minister vil altsaa nu ikke overtage Arv og Gæld. Vi have nu Halvdelen, men nu vil man have, at vi skulle skaffe mere end Halvdelen, det er noget ganske nyt. Er det f. Eks. et Par Kroner, vi skulle have udover Halvdelen? Nu staa vi altsaa saaledes, at der kan ske en Kalamitet, naar det skal være. Men Ministeren vil alligevel

ikke gøre noget. Jeg kan ikke se andet, end at det er sørgeligt, at noget saadant skal ske. Thi saa galt er det jo heller ikke med Statens Finanser, at vi ikke kunne faa disse 20,000 Kr., og saa kunde der jo komme til at staa en Sølvplade udenpaa Bygningen: Rejst under denne Ministers korte, men betydningsfulde Regering. Skulde det ikke ske, vil jeg bede Ministeren som den velvillige og imødekommende Mand, han er, at skrive paa det Papir, han efterlader sig angaaende denne Sag: „Haster“.

Konseilspræsidenten (Zahle): Den ærede Ordfører (Johansen) spurgte mig, hvorfor dette Ministerium ikke straks havde opløst Folketinget, da vi tiltraadte. Dette Spørgsmaal er flere Gange blevet rettet til Ministeriet, og der er hver Gang givet det Svar, som jeg ogsaa maa give her, at det var Ministeriets Ønske at forsøge paa at gennemføre en retfærdig Valgkredsordning, saaledes at et nyt Valg kunde komme til at foregaa paa en Basis, der var saaledes beskaffen, at Valgresultatet virkelig kunde blive et sandt Udtryk for den Stemning og Opfattelse, der er den raadende i Befolkningen. Med den nuværende Valgkredsordning faa vi et fuldkommen skævt Resultat, naar vi gaa til Valg. — For øvrigt har Folketingets Flertal til enhver Tid haft det i sin Haand at fremkalde Valget, det har været sagt fra dette Ministeriums Tiltrædelse, at i det Øjeblik, der var et Flertal i Folketinget, som gav det et Mistillidsvotum, vilde der blive udskrevet Valg.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde, at han havde haft under Overvejelse at stille et Ændringsforslag angaaende de 6 Millioner — et Forslag, som altsaa skulde gaa ud paa at opføre dem paa Finansloven igen —, men han havde undladt det, fordi han ikke vilde fremkalde en Konflikt mellem Tingene. Det vilde nu ogsaa have set besynderligt ud, om det ærede Medlem havde stillet det Ændringsforslag om at opføre de 6 Mill. Kr. igen, for at en efter hans Mening fuldkommen utilfredsstillende Forsvarsordning kunde blive aldeles program-mæssigt gennemført. Man maa jo vel huske paa, at det ærede Medlem har stemt mod de nuværende militære Love. Jeg tror, det var meget forstandigt af det ærede Medlem, men det ærede Medlem maa i gensinde i sin kommende Holdning glemme, at det gjorde han. Han ansaa, den Gang den nuværende Militærordning skulde